

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 45/17
Luxembourg, 4. maj 2017

Sodba v zadevi C-339/15
Luc Vanderborght

Splošna in absolutna prepoved katerega koli oglaševanja zobozdravstvenih storitev ni združljiva s pravom Unije

Cilja varstva javnega zdravja in dostojanstva zobozdravniškega poklica lahko vseeno upravičita določitev oblik in načinov komunikacijskih sredstev, ki jih uporabljajo zobozdravniki

L. Vanderborght, zobozdravnik s sedežem v Belgiji, je oglaševal zobozdravstvene storitve. Med letoma 2003 in 2014 je imel nameščeno tablo, sestavljeno iz treh potiskanih delov, na katerih so bili navedeni njegovo ime, podatek, da je zobozdravnik, naslov njegove spletne strani in telefonska številka njegove ordinacije. Poleg tega je ustvaril spletno stran, namenjeno obveščanju pacientov o različnih vrstah zdravljenja, ki jih izvaja v svoji ordinaciji. Končno, objavil je tudi nekaj oglasov v lokalnih časopisih.

Na podlagi pritožbe Verbond der Vlaamse tandartsen, poklicnega združenja zobozdravnikov, je bil zoper L. Vanderborghta začet kazenski pregon. Belgijsko pravo namreč absolutno prepoveduje katero koli oglaševanje storitev zobozdravstvene oskrbe in določa zahteve glede skromnosti izveskov zobozdravstvenih ordinacij, namenjenih javnosti.

L. Vanderborght je v svojo obrambo trdil, da so zadevna belgijska pravila v nasprotju s pravom Unije, zlasti Direktivo o elektronskem poslovanju in svobodo opravljanja storitev, določeno s Pogodbo DEU.¹ Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel, strafzaken (nizozemsko govoreče prvostopenjsko sodišče v Bruslju, kazenski oddelek), ki mu je bila zadeva predložena, je v zvezi s tem Sodišču postavilo vprašanja.

Sodišče je v sodbi z današnjega dne ugotovilo, da **Direktiva o elektronskem poslovanju nasprotuje zakonodaji**, ki tako kot belgijska zakonodaja prepoveduje vsakršna komercialna sporočila v elektronski obliki, namenjena promociji zobozdravstvene oskrbe, vključno s spletno stranjo, ki jo ustvari zobozdravnik.

Sodišče je namreč ugotovilo, da čeprav sta lahko vsebina in oblika komercialnih sporočil veljavno omejeni s poklicnimi pravili, taka pravila ne smejo določati splošne in absolutne prepovedi vsakršnega spletnega oglaševanja, ki je namenjeno promociji dejavnosti zobozdravnika.

Poleg tega svoboda opravljanja storitev nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki na splošno in absolutno prepoveduje katero koli oglaševanje storitev zobozdravstvene oskrbe.

V zvezi s tem je Sodišče ugotovilo, da prepoved oglaševanja neke dejavnosti lahko omejuje možnost oseb, ki to dejavnost opravljajo, da jih njihove morebitne stranke spoznajo in da promovirajo storitve, ki jim jih želijo ponujati. Taka prepoved pomeni torej omejitev svobode opravljanja storitev.

Sodišče je priznalo, da sta cilja zadevne zakonodaje, in sicer varstvo javnega zdravja in dostojanstva zobozdravniškega poklica, nujna razloga v javnem interesu, ki lahko upravičita omejitev svobode opravljanja storitev. Intenzivno oglaševanje ali izbira agresivnih promocijskih

¹ Člen 56 PDEU; Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 25, str. 399).

sporočil ali celo takih, ki bi paciente zavedla glede ponujane oskrbe, lahko s poslabšanjem podobe zobozdravniškega poklica, spremembo razmerja med zobozdravniki in njihovimi pacienti ter dajanjem prednosti izvajanju neustrezne ali nepotrebne oskrbe škodi varovanju zdravja in krši dostojanstvo zobozdravniškega poklica.

Vendar je Sodišče ugotovilo, da splošna in absolutna prepoved katerega koli oglaševanja presega tisto, kar je potrebno za doseganje zastavljenih ciljev. Te bi bilo mogoče doseči z manj omejevalnimi ukrepi, ki bi po potrebi ozko določali oblike in načine, ki jih veljavno lahko imajo komunikacijska sredstva, ki jih uporabljajo zobozdravniki.

OPOZORILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 43032793